

## Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: N. N. T., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Pleskalem, advokátem se sídlem v Brně, Kobližná 19, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2005, čj. 55 Az 246/2004 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla z důvodu vad podání odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 11. 2004, čj. OAM-2548/VL-20-ZA-03-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako nedůvodná podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně namítá, že soud nedostatečně posoudil skutkový stav věci. Je přesvědčen, že naplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 odst. 2 a § 14 zákona o azylu, neboť za důvody svého odchodu z vlasti označil jednak obecnou nespokojenost se stavem vietnamské společnosti a jednak jeho pravicové politické názory, jež jsou v rozporu s oficiální vládní politikou země původu. V případě návratu do země původu se obává pronásledování pro své politické názory a pro sympatie k vyspělým demokratickým zemím západní Evropy.

Vzhledem k uvedenému navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; rovněž požádal o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 7. 2. 2006 uvedl, že považuje rozsudek krajského soudu i svá rozhodnutí za vydaná v souladu s právními předpisy a odkázal na správní spis, zejména na podání a výpovědi stěžovatele. Poukázal na skutečnost, že krajský soud návrh žalobce odmítl, protože toto podání postrádalo základní náležitosti podání dle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. a taktéž základní náležitosti žaloby dle § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. a s postupem soudu se ztotožňuje. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele zamítl.

Nejvyšší správní soud se musel kasační stížností nejdříve zabývat z hlediska její přípustnosti, resp. možností její věcné projednatelnosti.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Dle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu - stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [písm. a) § 103 odst. 1 s. ř. s.], popřípadě namítat, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [písm. b) cit. ust.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) cit. ust.], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) cit. ust.] nebo důvodem kasační stížnosti může být též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) cit. ust.].

Předně nutno konstatovat, že krajský soud napadeným rozhodnutím podání žalobce ze dne 23. 11. 2004 odmítl, neboť neobsahovalo ani základní náležitosti podání dle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ani náležitosti žaloby dle § 71 odst. 1 s. ř. s. a tyto vady nebyly k výzvě soudu (usnesení ze dne 15. 12. 2004, čj. 55 Az 246/2004 - 20) odstraněny. Podání žalobce tudíž nebylo projednatelné, proto krajský soud postupoval jak shora uvedeno a podáním se nezabýval věcně. Jinak řečeno, stěžovatel svým neobežretným procesním postupem znemožnil soudu zabývat se jak skutkovou podstatou věci, tak i jejím právním posouzením. Vzhledem k tomu, že stěžovatel kasační stížností brojí pouze proti nedostatečnému skutkovému zjištění a nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky azylově relevantních důvodů, resp. uplatňuje námitky týkající se věcného posouzení jeho případu, jenž svým procesním postupem v soudním řízení znemožnil, neuvádí tak

důvod, jenž by směřoval proti napadenému pravomocnému soudnímu rozhodnutí. Takovým důvodem, jenž lze efektivně vztáhnout k napadenému rozhodnutí, by v dané věci mohla být pouze tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Stěžovatel uvádí jen jiné důvody.

Nejvyšší správní soud neshledal žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu), proto kasační stížnost dle § 104 odst. 4 s. ř. s. v souvislosti s § 120 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl jako nepřipustnou

O nákladech řízení bylo rozhodnuto za použití § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 60 odst. 3, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2006

JUDr. Petr Příhoda  
předseda senátu